

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Havasi Tibor ügyvéd által képviselt) **felperesnek** a dr. Török Zsolt ügyvéd által képviselt **alperes** ellen vállalkozói díj megfizetése iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság 2009. február 16.napján kelt 13.G.40.029/2008/24.sorszám alatti ítélete ellen a felperes által 25. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy a Magyar Államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására fizessen meg 300.500,- (Háromszázezer-ötszáz) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 48.000,- (Negyvennyolcezer) forint másodfokú perkölséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes egyéni vállalkozóként a **helység 1-i "A"** Vendéglőt üzemelteti. 2005. október 10.-én az alperes képviseletében az ügyvezető ("**B**") édesapja, "**C**" megrendelte a felperestől - az alperessel szerződéses jogviszonyban álló - **Helység 1-en** forgató filmesek étkeztetését. A megrendelés alapján a felperes a 2005.október 13. - november 7. napja közötti időszakban - személyenként megállapított átalánydíjért - napi háromszori (reggeli, meleg ebéd és vacsora) étkezést

biztosított. Ezen felül gyümölcsöt és süteményt is szolgáltatott, valamint az éjszakai forgatások alatt ügyeletet tartott. A szolgáltatás ellenértékéről a felperes a 2005. november 4. napján kelt 3.953.000,- forint megfizetésére szóló; a 2005. november 4. napján kelt 3.000.000,- forint megfizetésére szóló és a 2005. november 7. napján kelt 3.542.486,- forint megfizetésére szóló számlát bocsátotta ki. (együtt: 10.495.476,- forint) Az alperes a "**C**" aláírásával átvett számlák ellenértékét a 8 napos fizetési határidő alatt nem fizette meg. A

felperes 2005. november 25. és 2006. január 9. napján kelt írásbeli felszólításaira az alperes 3.000.000,- forintot teljesített a felperesnek.

Felperes módosított keresetében 7.495.476,- forint tőke, valamint annak a 2005. november 17.napjától a kifizetés napjáig járó „törvényes mértékű késedelmi kamata” és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresetét a követelése számítása alapjául szolgáló, napi osztású, általa kézzel írt feljegyzéssel támasztotta alá, amely étkezésenként megbontott áru (reggeli: 300,- forint, ebéd: 700,- forint, vacsora: 700,- forint) díjazást tartalmazott és külön felszámította a sütemény, gyümölcs és éjszakai ügyelet díját.

Az alperes ellenkérelmében a felperesnek járó díjazás összegét 5.241.476,- forintban ismerte el, melyből 4.935.000,- forint a háromszori étkezés, 215.000,- forint a sütemény, míg 91.476,- forint a gyümölcs ellenértéke. Ebből az összegből 3.000.000,- forintot megfizetve, kiegyenlítettlen tartozása 2.241.476,- forint. Azzal védekezett, hogy a felperessel - a gyümölcs és a sütemény díján felül - 750,- forint/fő átalánydíjban, nem pedig étkezésenként megbontott ellenszolgáltatásban állapodott meg. Mellékelte a felperes 2007. május 16. napján kelt, - pótmagánvádlóként - a városi bírósághoz címzett vádindítványát, melyben a maga a felperes is 750,- forint/fő/nap díjra tesz előadást.

A Vas Megyei Bíróság 2007. április 10.napján kelt G.40.057/2006/6.sorszám alatti ítéletével szembeni alperesi fellebbezés folytán a Győri Ítéltábla a 2008. február 25.napján kelt Gf.IV.20.183/2007/3.szám alatti részítéletével az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit 5.254.000,- forint tőke, késedelmi kamatai és részperköltség tekintetében hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A jogerős részítélet nem érintette a fellebbezésben nem vitatott 1.329.476,- forint tőke és járuléкаи megfizetésére irányuló rendelkezést, míg az elsőfokú ítéletet 912.000,- forint tőke és késedelmi kamatai tekintetében helybenhagyta. Így az elsőfokú bíróság ítélete jogerőre emelkedett 2.241.476,- forint tőke és járuléкаи vonatkozásában.

A megismételt eljárás során a felperes kereseti érvelését úgy módosította, hogy a felek az eredeti megállapodás szerinti 750,- forint/nap/fő díjazást utóbb megváltoztatták 1000,- forintos díjra, mely az adagok emelésével is járt. Ugyanakkor az alperes által előzetesen jelentett létszám alapján azon személyeknek, akik nehéz fizikai munkát végeztek a forgatás során, dupla adagot szolgáltatott 2.000,- forint/nap/fő díjért. Előzetes megállapodás alapján e mellett éjszakai ügyeletet is tartott, melynek díja 21 napra 84.000,- forint.

A megismételt eljárás során az alperes ellenkérelmét fenntartotta, azt nem vitatva, hogy az emelt adagokért 1.000,- forintos díjban állapodtak meg a felperessel. Ennek figyelembevételét azonban már tartalmazta az eljárás részbeni megismétlését megelőzően előterjesztett ellenkérelme.

Az elsőfokú bíróság megismételt eljárás során hozott ítéletével kötelezte az alperest 245.867,- forint vállalkozói díj, valamint annak a 2005.november 15.napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata megfizetésére, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Rendelkezett a le nem rótt illeték megfizetéséről, valamint kötelezte a felperest 500.000,- forint perköltség alperes javára megfizetésére. Határozata indokolásában kifejtette, hogy a szóban megkötött vállalkozási szerződés szerint a felek által előterjesztett - ellentétes tartalmú - elszámolások közül az alperesé fogadható el. A felperes ugyanis az eljárás megismétlését megelőzően pontatlan adatokat közölt a bírósággal, míg a megismételt eljárásban meghallgatott tanúk a felperes levezetését nem támasztották alá. Így az alperes által már kifizetett 3.000.000,- forint, valamint a jogerős részítélettel rendezett 2.241.476,- forint (együtt: 5.241.476,- forint) összegben túl az elsőfokú bíróság csak a 161.867,- forint és 84.000,- forint részoszegekben meghatározott (együtt: 245.867,- forint) éjszakai ügyelet díját tartotta megállapíthatónak a felperes javára a Ptk.389.§-ára hivatkozással.

Az elsőfokú bíróság ítélete részbeni megváltoztatása és az alperest terhelő marasztalási összeg 5.254.000,- forint tőke és járulékaira felemelése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezése indokolása szerint az alperes perbeli védekezése ellentétes a szerződéskötést az alperes nevében bonyolító "C" büntetőeljárásban tett, 2007. január 8. napján kelt tanúvallomással. Eszerint ugyanis az alperes a „10.000.000,- forintos tartozásából mintegy 4.000.000,- forintot vitat, egyébként fizetési kötelezettségeinek fizetési nehézségek miatt nem tudott eleget tenni." A fellebbezésben ügydöntő jelentőségüként hivatkozott a felperes arra, hogy "C" a felperes által kiállított számlákon az alperes képviselőjében a szabályszerű teljesítést aláírásával igazolta.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben marasztalását indítványozta. Rámutatott, hogy a fellebbezéshez csatolt, 2007. január 8. napján kelt rendőrségi jegyzőkönyv a Pp.235.§.(1) bekezdés alapján a másodfokú eljárásban nem használható fel, az ugyanis nem az elsőfokú határozat meghozatala után jutott a felperes tudomására. A felperesi számlák aláírásával kapcsolatban fenntartotta az elsőfokú eljárásban előterjesztett előadását.

A fellebbezés nem alapos.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében alappal hivatkozott arra, hogy a fellebbezéshez csatolt, 2007. január 8. napján kelt tanúkihallgatási jegyzőkönyv a Pp.235.§.(1) bekezdése alapján új bizonyítéknak minősül. Az sem kétséges, hogy ez az új bizonyíték nem az elsőfokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező felperes tudomására. Ugyanakkor az abban foglaltak nem alkalmasak sem a felperes számára kedvezőbb határozat hozatalára, sem pedig az elsőfokú határozat jogszabálysértő voltának alátámasztására. Abban - a polgári perben tanúként kihallgatott - "C" (az alperesi ügyvezető édesapja) - pontatlanul - 4.000.000,- forintban határozza meg az alperes által ténylegesen vitatott mintegy 5.000.000,- forintos összeget. Az alperesi társaság tagjain és ügyvezetőjén kívülálló - bár az ügyletkötésben kétségtelenül részt vett - tanú vallomásának ez a pontatlansága - önmagában - nem ad alapot a polgári perben érdemi jogkövetkeztetés levonására.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a vállalkozási szerződés (Ptk.389.§.) elemeit tartalmazó megállapodás jött létre a felek között.

Az elsőfokú bíróság a perben rendelkezésre álló bizonyítékokat helytállóan mérlegelve (Pp.206.§.(1) bekezdés) jutott arra a következtetésre, hogy a felperesnek a megismételt eljárás során előterjesztett újabb elszámolását (G.40.029/2008/12.szám) nem támasztották alá a peradatok. Az elsőfokú eljárás során kihallgatott tanúk vallomása ugyanis a felek közötti megállapodás tartalmára nem szolgáltatott adatokat. Kiemeli az ítéletábra, hogy az újabb elszámolás 2.000,- forint/fő/nap emelt összegű díja még a korábbi elszámolási táblázattal (G.40.057/2006/5.) sem támasztható alá, abban ilyen tétel nem fedezhető fel. Mivel a felperes a keresetét alátámasztó megállapodás tartalmát bizonyítani (Pp.164.§.(1) bekezdés) nem tudta, részére díjazás az alperes által elismert összeg alapján jár (G.40.057/2006/9.). Az ebben meghatározott 5.241.476,- forintot pedig az alperes már részben kifizette, részben pedig arra jogerős részítélet kötelezi.

A felperes fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelméhez benyújtott számlákon az alperes nevében eljáró "C" csupán a számlák átvételét igazolta aláírásával, mely - a fellebbezés érvelésével szemben - sem a teljesítés igazolásának, sem pedig a számlába foglalt követelés elismerésének nem tekinthető.

Ezekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítélete fellebbezett részét a Pp.253.§.(2) bekezdés alapján helybenhagyta.

A fellebbezés eredményre nem vezetett, ezért a felperes a Pp.78.§.(1) bekezdése, az It 59.§.(1) bekezdése, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13.§-a alapján viselni köteles a személyes illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket. Viselni köteles továbbá az alperes másodfokú eljárásban felmerült - ügyvédi munkadíjból álló - perkölségét. Ennek összegét az ítéletábra a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§.(2),(5)-(6) bekezdései alapján az áfa-val növelt 48.000,- forintban határozta meg.

Győr, 2009.évi június hó 17. napján

Dr. Szalai György sk.
tanács elnöke

a **Dr. Ferenczy Tamás sk.**
előadó bíró

Dr. Hammer Sándor sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: